

Sygn. akt I C 239/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Gajewska
Protokolant:	sekretarka Agnieszka Zuzga

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2017 r. w Piszcu

sprawy z powództwa R. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasadza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz powoda R. S. kwotę 1 501 zł (jeden tysiąc pięćset jeden złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21.01.2015 r. do dnia 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty.

II. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem części nieuiszczonej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

III. Zasadza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz powoda R. S. kwotę 1 793 zł (jeden tysiąc siedemset dziewięćdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 239/16

UZASADNIENIE

R. S. wytoczył powództwo przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł. o zapłatę kwoty 1 501,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 19 listopada 2014 roku miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której doszło do uszkodzenia pojazdu M. (...) ne rej. (...). Pozwana, po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, przyjąwszy swoją odpowiedzialność co do zasady, wypłaciła powodowi tytułem szkody w pojeździe M. (...) kwotę 1 800,00 zł. Pozwana ustaliła, iż szkoda w w/w pojeździe jest całkowita, wartość pojazdu przed szkodą wynosiła 2 500,00 zł, zaś po szkodzie 700,00 zł. Powód zgadza się ze stanowiskiem pozwanej, iż szkoda w pojeździe M. (...) nr rej. (...) ma charakter całkowity oraz, że wartość owego samochodu po szkodzie wynosi 700,00 zł, jednakże uważa, odmiennie niż pozwana, iż wartość jego samochodu przed szkodą wynosiła 4 400,00 zł, a nie 2 500,00 zł. Przyjmując więc, iż wartość pojazdu przed szkodą wynosiła 4 400,00 zł, a przyjęta przez strony zgodnie wartość po szkodzie

wynosiła 700,00 zł, to tym samym szkoda opiewa na kwotę 3 700,00 zł. Po odliczeniu uzyskanego już odszkodowania – 1 800,00 zł, powód powinien jeszcze otrzymać od strony pozwanej kwotę 1 900,00 zł. Nadto, powód dodał, iż poniósł koszt sporządzenia prywatnej wyceny szkody w wysokości 550,00 zł i zgodnie z dyspozycją art. 361 § 1 kc przyznane mu odszkodowanie powinno zawierać w sobie koszt prywatnej wyceny. Żeby ocenić prawidłowość decyzji wydanej przez pozwanego, nie mając odpowiednich kwalifikacji oraz doświadczenia, powód musiał skorzystać z usług profesjonalisty, aby ustalić wartość pojazdu przed i po szkodzie. Zasadność żądania zwrotu kosztów prywatnej wyceny potwierdza uchwała SN z dnia 18.05.2004r., III CZP 24/04, czy orzeczenia SO w Olsztynie (wyrok z dnia 19.05.2015r., IX Ca 173/15 i wyrok z dnia 28.01.2016r. IX Ca 804/15). Pomimo, iż powód może domagać się od pozwanej zapłaty kwoty 2 450,00 zł (1 900,00 zł + 500,00 zł), to ograniczył swoje żądanie do kwoty 1 501,00 zł. Odsetek od należności głównej powód domaga się od dnia 21.01.2015r., czyli od dnia wydania decyzji o wypłacie odszkodowania powodowi, gdyż już w tej dacie pozwana mogła przyznać powodowi odszkodowanie odpowiadające rzeczywistym rozmiarom szkody.

Pismem procesowym z dnia 30 grudnia 2016 roku powód sprecyzował swoje stanowisko wskazując, iż na kwotę żadaną pozewem – 1 501,00 zł składa się kwota 1 500,00 zł tytułem części odszkodowania za szkodę na pojeździe oraz kwota 1,00 zł tytułem części odszkodowania za sporządzenie prywatnej wyceny. Roszczenie odnośnie odsetek i stanowisko, że żądanie kwoty są częściowe, pozostaje zaś niezmienione (k.86).

Pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, a także o oddalenie wniosków dowodowych zawartych w pozwie w postaci prywatnej opinii sporządzonej przez D. F., która to opinia będąca dokumentem prywatnym, którego treści pozwana zaprzecza, nie może zastąpić opinii biegłego dopuszczonego w postępowaniu sądowym.

W uzasadnieniu pozwana przyznała, że w toku likwidacji szkody, w oparciu o kosztorys E. nr (...) ustalono, iż wartość pojazdu sprzed szkody wynosiła 2 500,00 zł. Z uwagi na ustalenie wartości pojazdu po szkodzie na 700,00 zł, decyzją z dnia 20 stycznia 2015 roku, pozwana wypłaciła powodowi tytułem odszkodowania kwotę 1 800,00 zł. Według pozwanej nie sposób przyjąć, iż wartość pojazdu sprzed szkody wynosiła, jak to wynika z prywatnej wyceny, sporządzonej na poczet niniejszego postępowania 4 400,00 zł, gdyż jest to kwota za wysoka, znacznie odbiega od wartości rynkowych, nadto wynika ona z wyceny sporządzonej specjalnie na poczet niniejszego procesu i stanowi tylko i wyłącznie dokument prywatny.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19 listopada 2014 roku miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której kierująca samochodem marki V. o numerze rej. (...) nie zachował należytej ostrożności na drodze, wymusiła pierwszeństwo i uderzyła w tył prawidłowo jadącego samochodu marki M. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność R. S..

W dacie powyższego zdarzenia sprawca szkody objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł..

(okoliczności bezsporne)

Co najmniej w dniu 02 grudnia 2014 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. była już zawiadomiona o szkodzie powstałej w pojeździe marki M. (...) na skutek zdarzenia z dnia 19 listopada 2014 roku.

(dowód: znajdujące się w aktach szkody nr (...): pismo ubezpieczyciela z dnia 02.12.2014r. skierowane do E. N.)

Ubezpieczyciel wszczął postępowanie likwidacyjne szkody, uznał swoją odpowiedzialność i decyzją z dnia 20 stycznia 2015 roku przyznał i wypłacił R. S. odszkodowanie w kwocie 1 800,00 złotych. Wyliczenie szkody ustalone zostało w oparciu o kosztorys – E. nr (...) sporządzony w dniu 11 grudnia 2014 roku, zgodnie z którym wartość rynkowa pojazdu M. (...) sprzed szkody wynosiła 2 500,00 zł, zaś po szkodzie – 700,00 zł.

Powód na poczet niniejszego postępowania wystąpił o sporządzenie prywatnej opinii, którą wykonał rzeczoznawca D. F. w dniu 26 listopada 2015 roku określając wartość pojazdu R. S. w stanie przed szkodą na kwotę 4 400,00 zł.

Decyzją z dnia 05 października 2015 roku ubezpieczyciel odmówił wypłaty wyższej kwoty odszkodowania.

(dowód: prywatna opinia D. F. 17-22, znajdujące się w aktach szkody nr (...): kosztorys – E. nr (...), decyzja z 05.10.2015r.).

Wartość rynkowa pojazdu M. (...) o nr rej. (...) przed szkodą wynosiła 4 400,00 zł, zaś po szkodzie – 700,00 zł, tym samym koszt naprawy przedmiotowego pojazdu wynosi 3 600 zł.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i wyceny wartości pojazdów samochodowych, jakości i kosztów napraw, określania ubytków wartości pojazdów nr (...)wraz z opinią uzupełniającą k. 68-76, 95-99)

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie bezspornie ustalono, że w dniu 19 listopada 2014 roku posiadacz pojazdu marki V. o nr rej. (...) objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Pozwana nie kwestionowała zakresu uszkodzeń powstałych w pojeździe powoda na skutek przedmiotowego zdarzenia. Strony były także zgodne, co do tego, że szkoda, która powstała w pojeździe M. (...) na skutek kolizji z dnia 19 listopada 2014 roku miała charakter szkody całkowitej i wartość w/w pojazdu po szkodzie wynosiła 700,00 zł. Spór koncentrował się na ustaleniu wartości pojazdu powoda sprzed szkody, a tym samym wysokości należnego powodowi odszkodowania, ponad kwotę 1 800,00 zł, którą pozwana przyznała powodowi tytułem w/w szkody.

W tym celu Sąd, na wniosek strony powodowej, dopuścił dowód z pisemnej opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej – J. A. – celem ustalenia wartości pojazdu M. (...) nr rej. (...) przed zdarzeniem z dnia 19 listopada 2014 roku. Biegły wskazał, iż z akt szkody wynikało, że szkoda w pojeździe powoda stanowiła szkodę całkowitą, a wykonany kosztorys szkody wykazał brak opłacalności naprawy pojazdu M. (...). Protokół szkody w pojeździe nie zawierał żadnych zdjęć, poza tym brak było uwag na temat stanu technicznego pojazdu, historii przebiegu jego eksploatacji. Biegły ustalił wartość samochodu powoda sprzed szkody na kwotę 4 400,00 zł brutto. Dokonując owej wyceny biegły opierał się na notowaniach wartości rynkowych opracowanych przez komputerowy system(...)stosownie do daty kolizji tj. 19 listopada 2014 roku. Dane pojazdu do wyceny przyjęto zgodnie z ustaleniami przedstawiciela pozwanej wykonującego oględziny pojazdu i na podstawie rozkodowanego numeru VIN (podstawowe wartości bazowe danej marki, model, typ, fabryczne wyposażenie). Wartość pojazdu w stanie uszkodzonym została określona na kwotę 800,00 zł „metodą stopnia uszkodzenia”.

W związku ze stanowiskiem strony pozwanej wyrażonym w piśmie procesowym z dnia 10 stycznia 2017 roku, Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłego J. A., by wskazał on, z jakich powodów przy ustalaniu wartości rynkowej pojazdu powoda opierał się on na systemie komputerowym (...)oraz skąd wynikły rozbieżności co do określenia kwoty bazowej samochodu M. (...) wskazanej przez powoda, a tej wyliczonej przez biegłego.

W uzupełnieniu opinii sporządzonej w dniu 15.11.2016 roku biegły podniósł, że przy ustalaniu wartości pojazdu decydujące znaczenie ma wiedza i doświadczenie zawodowego rzeczoznawcy i pełna identyfikacja samochodu, który jest przedmiotem opinii tj. stan pojazdu na określonej dacie, zasadne i rozważne stosowanie korekt obniżających lub podwyższających wartość wycenianego auta, ustalenia dotyczące eksploatacji. Dokonując wyceny biegły opierał się na ustaleniach pozwanej zawartych w jego wycenie nr (...) z dnia 11.12.2014 roku. Jednakże, w opinii biegłego, owa wycena zawierała nieścisłości. Pozwana przyjęła do wyceny wersję C. zamiast prawidłowej – E., nadto auto ma dach regulowany elektrycznie, co też pominęła przy swojej wycenie pozwana. Wycena pozwanej nie zawiera też żadnych uwag, zastrzeżeń co do stanu pojazdu, co nie pozwala na bardziej szczegółową wycenę tego elementu. Biegły dodał, że dokonując wyceny auta strona pozwana opierała się na bazie danych na grudzień 2014 roku, a powinna obejmować datę sprzed 19 listopada 2014 roku, czyli sprzed kolizji. Biegły przy wycenie opierał się na instrukcji określania wartości

pojazdów zatwierdzonej do stosowania przez Stowarzyszenie (...) oraz w Komputerowym Systemie (...). Dzięki temu została ustalona wartość bazowa samochodu uszkodzonego z wyceną indywidualną. Biegły, w oparciu o notowania rynkowe, przy uwzględnieniu jego marki, modelu, typu pojazdu, dokonał rozeznania, co do dostępności samochodu marki M. (...) na rynku wtórnym. Według biegłego, różnica w ustaleniu wartości pojazdu powoda sprzed szkody w wycenieniach pozwanej a biegłego wynika stąd, że to pozwana dokonując wyceny oparła się na błędnych danych auta bez weryfikacji fabrycznych danych tj. nr VIN – inna wersja oraz nie uzasadniła sposobu ustalenia przez siebie wartości bazowej pojazdu – oparcie na innym katalogu bazowym, nie uwzględnienie wyposażenia dodatkowego. Pozwana nie wzięła także pod uwagę wartości określonej w umowie sprzedaży auta z dnia 10 września 2014 roku – 5 900,00 zł. Jednocześnie, podnoszony przez pozwaną fakt, iż pojazd miał już trzech właścicieli, zważywszy na wiek auta – 21 lat, nie ma żadnego znaczenia dla określenia jego wartości i brak uzasadnionych podstaw, by zastosować z tego tytułu korektę ujemną.

Sąd w pełni podziela obydwie opinie biegłego, bowiem spełniają one stawiane im wymogi, odzwierciedlają staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiadają w sposób wyczerpujący, rzetelny, stanowczy i zrozumiały na postawione pytania, a przytoczona na ich uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. Zauważyć należy, iż opinia biegłego podlega, jak i inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c, lecz odróżniają je szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Opinie sporządzone zostały przez biegłego J. A. zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną. Biegły przy wydawaniu opinii dysponował całokształtem materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Stosownie do treści art. 34 ust. 1 i art. 35 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r., Nr 124, poz. 1152) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c., a ubezpieczyciel, z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej, wypłaca poszkodowanemu świadczenie pieniężne w granicach odpowiedzialności sprawczej kierowcy pojazdu mechanicznego (art. 822 § 1 k.c.).

Zgodnie z treścią art. 363 § 1 kc naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże, gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe, albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Z uwagi na okoliczność, iż szkoda w pojeździe M. (...) nr rej. (...) w związku z kolizją z dnia 19 listopada 2014 roku była szkodą całkowitą, a tym samym niezasadnym było przywracanie pojazdu do stanu sprzed kolizji, powód miał prawo dochodzić w ramach niniejszego postępowania, zważywszy na przywołany wyżej przepis odszkodowania, które będzie stanowiło różnicę pomiędzy wartością jego auta sprzed szkody, a jego wartością po szkodzie. Wartość ta została ustalona przez biegłego sądowego na kwotę 3 600,00 zł (4 400,00 zł – 800,00 zł). Przy uwzględnieniu wypłaconej już powodowi przez pozwaną kwoty 1 800,00 zł, roszczenie powoda o zapłatę kwoty 1 500,00 zł tytułem odszkodowania jest w pełni uzasadnione.

W ocenie Sądu, stronie powodowej należy się zwrot kwoty 1 500,00 zł tytułem odszkodowania z tytułu szkody na pojeździe powoda, a także zwrot kosztów prywatnej opinii sporządzonej na zlecenia R. S. przez rzeczoznawcę

D. F. w kwocie 1,00 zł, albowiem powód, nie posiadając fachowej wiedzy, miał prawo zasięgnąć opinii biegłego, celem ustalenia, czy odszkodowanie przyznane mu przez biegłego zostało ustalone prawidłowo przez stronę pozwaną korzystającą przy sporządzaniu wycen z wiedzy rzeczoznawców, mających wiedzę i doświadczenie w zakresie wykonywania takich wycen.

Reasumując, w oparciu o wyliczenia biegłego J. A. i na podstawie powołanych wyżej przepisów, mając na uwadze kwotę wypłaconą już powodowi tytułem odszkodowania, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda całą kwotę dochodzoną pozwem 1 501,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 21.01.2015r. do dnia 31.12.2015r. oraz ustawowymi odsetki za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty.

Odsetki Sąd zasądził w oparciu o treść art. 481 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124 póź. 1152 z późn. zm.), zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Z akt szkody wynika, że ubezpieczyciel wiedział o szkodzie już co najmniej w dniu 02.12.2014r. Z tego też względu Sąd zasądził odsetki od należności głównej właśnie od dnia 21.01.2015r.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepis § 2 pkt 3) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz. 1804) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 76 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, kwota 1 200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa, kwota 500 zł tytułem zwrotu zaliczki uiszczonej przez powoda na poczet wynagrodzenia biegłego. Łącznie 1 793 zł. W oparciu o art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2016r., poz. 623) Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pieszku kwotę 100 zł tytułem części wynagrodzenia biegłego, która nie została pokryta z zaliczki uiszczonej przez stronę powodową.